

DOMOVINA

Objava dvakrat na teden, to je vsak četrtek in petek. — Dopolni del se izdaja polletno, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petstoteke po 10 rin. za vsako vrsto; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za 3 mesece 2 krun, katere naj se pošlje: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Trgovinska pogodba z Italijo.

Kmalu poteče doba obstoječi trgovinski pogodbi med Avstrijo in Italijo. Skoraj gotovo se bo ista zopet obnovila pod sedanjimi pogoji, ki so za avstrijske proizvajajoče stanove skrajno neugodni.

V pravic industrijskih državah so trgovinske pogodbe prve politične važnosti. Predno se iste sklenejo, proučijo jih strokovnjaki na vse strani prav na drobno. Ne prezre se nobena točka, ki naj bi prinašala državi čimveč koristi. Tako je na Angleškem, Francoskem, v Ameriki, Nemčiji itd.

Te države vedó ceniti, da imajo za svoj blagostan zahvaliti le ugodnemu izvozu in uvozu vsakdanjih predmetov. Ako je v tem oziru pametno preskrbljeno, imajo vsi stanovi v državi tolikih koristi, da se ni treba bati gospodarskega nazadovanja.

Drugače je bilo dosedaj — pa ostane najbrže tudi v bodoče v Avstriji. Pri nas se sklepa jo trgovinske zveze le bolj iz političnih ozirov do sosedov, nekoliko pač tudi zato, da bi se ne očitalo Avstriji zaostajanja za drugimi modernimi državami, tedaj zaradi — mode. Na izpreminjajoče razmere in na množče se potrebe prebivalstva se pri tem kaj malo ozira. Kakor trozveza v političnem oziru, je tudi naša trgovinska zveza nastala iz prijateljskih odnošajev s sosednimi vladami.

Zagovorniki trgovinske zveze med Avstrijo in Italijo radi povdarjajo, da izvozi Avstrija na leto več v Italijo, kakor pa uvozi iz Italije.

S tem se morda dá prepričati nevesčak, ne pa strokovnjak. Pomisliti je treba, da je Avstrija navezana po večini na trgovski promet po suhem. Večidel našega izvoza je navezan na obmorske države. Mnogo onega našega blaga, ki gre na račun izvoza v Italijo, ne ostane v Italiji, temveč ga zadnja država z lepimi dobičkom izvažajo zopet naprej v novi svet.

Direktni izvoz iz Avstrije prek oceana je neznan. Nasprotno pa naj pokaže Italija one vsote, katere ji vrže vsako leto prekmorska trgovina, pa bomo takoj videli, da smo v Italiji pravcati kramarji, katerim oddaja drago blago, a od nas kupuje prav cene surovine, s katerimi zopet z velikim dobičkom trguje prek morja.

Nova trgovska pogodba z Italijo se bo obnovila na podlagi uspehov zadnje dobe, t. j. od leta 1890 do 1902. In podatki govorijo navidezno zelo ugodno za obnovitev, kajti po teh podatkih se je izvozilo leta 1900 iz Avstro-Ogrske v Italijo za 162 $\frac{1}{2}$ milijonov lir, dočim je izvozila Italija k nam za 132 $\frac{1}{2}$ mil. lir.

Kakor že omenjeno, ni navedeni izvoz iz Avstro-Ogrske veljal samo Italiji, temveč je šel le prek Italije, oziroma italijanskih pristanišč, ter je bila v teh slučajih Italija le dobro plačani mešetar za naše blago.

Razun tega se ne sme pozabiti, da je bila večina našega izvoza v Italijo surovih in napol surovih trgovinskih predmetov, ter so bili ti predmeti malodane za svetovni trgovinski promet brez vsake večje važnosti. Izvoženi predmeti razpadejo na dalje v toliko vrst blaga, da nimajo posamezni niti gledé množice niti gledé vrednosti kakšnega pomena.

Trgovski promet med obema državama je od leta 1892 pa do 1900 vedno rasel, ker je znašal leta 1892 le 228 milijonov lir, leta 1900 pa že 294 milijonov lir. V teh vsotah je imela navidežno Avstrija prednost pred Italijo. Tukaj pa je treba vedeti, da ima Italija večino v komisiji, ki določa stalno ceno za celo leto posameznim predmetom izvoza in uvoza. No, ta komisija je vztrajno skrbela, da so bile cene uvoznim predmetom iz Italije vedno visoke, izvoznim iz Avstrije pa mogoče nizke.

Takšni podraženi predmeti, katere dobimo iz Italije so volna in volneno blago, svila in svileno blago, lesni izdelki (iz našega lesa),

slamnató blago, kože, cink, žveplo, umetni gnoj, klobuki in umetne cvetlice, mule itd.

Zato pa smo izvažali po nizki ceni iz Avstrije les, živo živino, kovine in kovinsko blago, surovo svilo v kokonih (katere smo potem prav drago izdelano nazaj kupovali, ker nam doma manjka za to tovarno), steklo, žito, papir, surovo ovčjo volno itd.

Že ako bi proučili poklicani faktorji izkoriščanje avstrijskih pridelkov pri teh predmetih, zahtevati bi morali pri obnovitvi trgovinske pogodbe od Italije večjih jamstev. Ako pa še vpoštevamo krivice, ki se nam gode z uvažanjem italijanskega vina, kateri izvoz je vsled nesrečne vinske klavzule naperjen naravnost na uničenje našega vinarstva, moralo bi se začeti pri nas že verdar enkrat računati s hladno gospodarsko politiko, najsi, pohlepni sosedje tudi vsled tega delajo neprijazne obraze.

Naša bodočnost.

Nasprotniki Slovanov smatrajo slovanski svet že dolgo kakor nekačo mednarodno ozemlje. Radi tega se naseljuje in utabornjuje v slovanskih deželah Nemec, Italijan ali Mažar, komur se poljubi. Gostoljubnost, po velikem delu pa tudi nevednost in neizkušenost slovanskih narodov omogočuje to tuje urivanje v slovansko posest, dasi bi po strogo narodnih načelih ne smel v zemljah drugega naroda noben drug narod nastopati samovoljno. Tuji podjetniki se naseljujejo na naši zemlji, stavijo tvornice ter izrabljajo vodne moči v kopičenje svojega bogastva, kopljejo rudo iz naših gor, a naši ljudje jim služijo kakor sužnji. Tuji priseljenci se vrhu tega še bahajo, da delajo oni v pravo naše industrije ter si privajajo pravico neomejene oblasti nad svojimi delavci, katere potujejo in jim jemljejo njihovo prepričanje. To je nam Slovanom nedvomno v veliko škodo.

LISTEK.

Spletkarica.

Spisal Juraj Lubič.
(Dalje.)

Tako je med njima ostalo vse pri starem. Gospa Hedvika je med tem hodila od hiše do hiše ter trosila prav skrivnostno grozne laži o gospej Angeli v svet. Da je bila stvar bolj verjetna, je vsakega naprosila, naj to stvar, katera prav za prav nikomur nič mar ni, obdrži za se, in je imela s tem že zagotovilo, da se bo ta glas kakor ogenj razširil po celém mestu.

In tako je tudi bilo.

Sodni adjunkt Zgaga in gospa Angela sta bila na mah v uših vseh. Nekateri so se delali neverjetne Tomaže, drugi zopet od pritrjevalno kimali, češ, nič čudnega pri takem možu, grd je, mrtvg je — v šestih mesecih se ga je morala naveličati. Zgaga pa je lep, kakor Adonis in dosega v svoji zgovornosti baš Demostena.

To pa ni zadostovalo. Navedeno ne izve tisti, katerega se obira, o tem nič. Dr. Pavnovič je moral to zvedeti, tako je hotela gospa Hedvika.

Vsadi je hotela v njegovih prsih neizbrisljivo strast ljubosumnosti, tisto strast, ki razjeda, uničuje, mori.

Pisala mu je anonimno pismo, slikajoč mu z nežno obzirnostjo pregrešno razmerje njegove gospe s sodnim adjunktom Zgago, češ, da se jej smili, ker je bil svojo gotovo platonično ljubezen prodal nevredni, pogubonosni sireni.

Na prvi hip je dr. Pavnovič osupnil. Čutil je, kako mu je kri zastala po žilah. Malce je premislil, spomnil se je redkih krepkosti svoje Angele, potem pa je zagodrnjal in vrgel pismo v ogenj.

S tem je bila stvar za sedaj rešena.

Toda glej! kamor je prišel — pri bolnikih, v uradu, celo na cesti se je zmerom našel kak ed gospe Hedvike najet potrednež, ki ga je svaril pred njegovo gospe, ali ga pa pomikaval. To je bilo preveč!

Prisel je premišljevali.

M. rehitel pa je verdar le kaj na tem. Kaj ko bi bila njegova žena baš tudi taka, kakoršne so vse — lažnjavka, binavkar? — Tako je vsaj čital o njih — Začutil je v srcu — prvi gibljaj ljubosumnosti. Prestrašil se je — potem se je

zopet tolažil, edenkrat je veroval, potem zopet dvomil. Tako je plaval v grozni negotovosti, iz katere se je moral izkopati.

Svoji Angelici, katera o vsej tej revoluciji ni imela pojma, ni smel kazati svoje izpremembe. Preveč jo je ljubil, da bi jej delal krivico, če je nedolžna.

III.

Gospa Angela ni veliko občevala z damami. Držala se je bolj najbližnjih sosed zaradi dobrega sporazumljenja.

Taka sosedja je bila tudi gospa Ida Šušar, vdova grajskega oskrbnika.

Bila je majhna, lahka, da bi jo veter odnesel, in suha, da bi človek dvomil, da je iz mesa in krvi. Komaj da je svoje umetno zobovje pokrila, nos pa je že s predrzno usiljivostjo segal daleč proč v svet. Iz njenih rujavih las se je svetlikalo že precej srebrnih niti, kajti njen imendan se je bil že najmanj petdesetkrat povrnil. Njena dva sinova sta bila že odrasla in sta študirala na Dunaju. Razun teh ni imela človeka na svetu; zato je svoj dolgčas preganjala s tem, da je hodila od hiše do hiše, od prijateljice do prijateljice, od znanke do znanke in je urila

Slovanskega rodu, zatreti sicer ni mogoče, vendar pa je treba vedeti, da so izgube, ki jih morajo trpeti Slovani po tujih usiljenjih, deloma nenadomestne, deloma pa se bodo dale nado mestiti še le čez dolga desetletja, ko se bodo mehki valovi Slovanstva zgrnili nad glavo v njem bivajočega tujinstva. Ako bi pa Slovani hiteli z napredkom in narodno brezobzirnostjo sporedno z drugimi narodi, bili bi Slovani največja velemoč na svetu, proti kateri bi bila vsaka borba nemogoča.

Le narodno ednoten, celoten in nepristopen narod postane jak in krepek, nepremagljiv in neprekosljiv. Namen tujcev pa je, nas na gospodarskem polju podjarmiti; ako govore tujci Slovanom o napredku, je to le tako razumeti, da oni iščejo napredka le za se, Slovani pa naj jim bodo pri tem pomožne sluge.

Nedvomno dejstvo je, da so Romani in Germani večji del že doigrali svojo ulogo, dočim jo prično Slovani še le igrati. Da pa se po vzpnejo čimprej do moči, zato nam je treba skrbeti in pripravljati se z gospodarskim osamosvojenjem in s političnimi uspehi. Zavest o silni moči Vseslovanstva mora prešiniti vse sloje, in v tej zavesti se pričnimo organizovati gospodarski in narodno. Ako pa tega ne storimo, bodo izgube, katere nam prizadevajo tujci v naših zemljah, postale prevelike.

Treba pomisliti, da ogromni dobički, ki se stekajo v blagajne tujih veleindustrijcev v naših zemljah, ne koristijo nam prav nič, marveč od teh dobro živijo le tujci, a mi stradamo. Ali hočemo, da nam tujci izčrpajo vse gnotno dobro, nam pa pustijo le ostanke?

Kot vrli politiki, kakršni bi morali biti, morala bi naša politična organizacija iti za tem, da si polagoma osvojimo sadove tujega dela, ki je dozorelo v naših zemljah. Tujce izkoristimo mi, ne dajmo se izkoristiti od njih.

Nas Slovanov skrb bodi, da ogromni kapitali, ki jih črpajo tujci iz naših tal in iz našega ljudstva, polagoma preidejo v slovansko posest. Ako se organizujemo Slovani tako, potem smemo živeti v ponosni zavesti, da zavlada Slovanstvo skoro kakor prva moč na svetu.

Celjske in štajarske novice.

† Dr. Ivan Križanič

stolni dekan v Mariboru je dne 31. julija t. l. umrl. Rajni je bil rojen dne 12. avg. 1843. leta v Križu pri Ljutomeru, v mašnika posvečen je bil dne 23. julija 1867. leta. Dr. Križanič je bil izborni pisatelj, ter opravljal mnogo častnih in važnih poslov. Bil je predsednik tiskovnega društva, ud deželnega šolskega sveta, itd. itd. Blag mu spomin!

(Štajarski dež. zbor.) Seja dne 24. julija. Ko se je sprejel deželni proračun za leto 1901 z vsemi izpremembami in dodatki, prišli so zopet v zbornico konzervativni poslanci k volitvi deželnega odbornika na mesto odstopivšega dr.

Reicherja. Od 41 oddanih glasov jih je dobil večino posl. J. pl. Feyrer, ki je s tem tudi izvoljen; njegov namestnik je baron Kellersperg. Glavna točka te seje so bile deželne železnice. Zopet so se pokazali veliki primanjkljaji. Nasvetovalo se je marsikaj, toda nekatere železnice pokojnega deželnega glavarja Wurmbanda so tako zavožene, da jim skoraj ni rešitve, temveč bo dežela v nadalje obsojena pokrivati primanjkljaje. Za novo projektovano železnico čez Pyhrn se dovoli 40.000 K. — Ta dan je bila tudi večerna seja. Poslanec Gerlitz predlaga ustanoviti na kmetijski šoli v Grottenhofu tečaj za poučevanje kmečkih sinov o uporabi sadja. Pri debati o železnici Gleisdorf Hartberg je prišlo do burnih prizorov med graškimi zastopniki in kmečkimi. Psovalo in zmerjalo se je križem kakor na — Dunaju. — Za ozkotirno električno železnico do Marij. Celja se dovoli dež. prispevkov 1.000.000 K. Seja dne 25. julija. Namestnik je odgovarjal na razne interpelacije poslancev v prejšnjih sejah. Poslanec Lipp utemeljuje svoj predlog, naj bi se poštne urade založilo z večjo denarno gotovino, posebno tam, kjer je kakšna industrija, ker se često zgodi, da ne more izplačati takoj niti nakaznic do 5000 K. Posl. grof Kottulinsky poroča v imenu finančnega odseka o računskem sklepu deželnega zaklada za leto 1899. Štajarski deželni sklad je znašal v začetku leta 1899 le 7.941.066 gld., koncem istega leta pa že 8.136.449 gld., tedaj se je pomnožil za 195.383 gld. Posl. Hauptmann poroča v imenu občinskega odseka glede starostnega preskrbljevanja onemoglih industrijskih delavcev ter njihovih družin. Poslanec Kurz zahteva, da se isto stori tudi s kmetijskim služabništvom. Predlog se sprejme. Za izpremembo učnega načrta v novi gozdarski šoli v Brucku poroča v imenu učnega odseka poslanec Fürst. Sprejmejo se sledeči pogoji: za vstop v imenovano gozdarsko šolo se zahteva izpolnjeno 16. leto ter absolviranih pet gimnazijskih oziroma realnih razredov ter zdrava rast. Več kot 25 gojencev se v eden letnik ne sprejme. Tudi ta dan se je vršila večerna seja. Poslanec dr. pl. Feyrer poroča o regulaciji reke Traun pri Aussee, v kateri namen se mora deželna podpora od 360.000 na 686.000 K zvišati. Poslanec Störck poroča v imenu dežel. kulturnega odseka, o predlogu posl. Rokitskega, naj bi se uvedla tudi za Štajarsko neprisilna zavarovalnica goveje živine po uzorih na Bavarskem in Nižje Avstrijskem. Se sklone oddati v preučevanje dež. odboru, da bo poročal v prihodnjem zasedanju. — Predlog poslanca Hagenhofera o izpremembi lovskega zakona se odkloni. Predlog poslanca Grösswanga, naj se proglasi tudi verice za škodljivo divjačino, se odda v preučevanje dež. odboru. Predlog posl. Dehne glede ustanovitve živinozdravniške srednje šole v Gradcu se istotako izroči dež. odboru v preučevanje in poročilo v prihodnjem zasedanju. Pročnja okrajnih šolskih nadzornikov za stalno na mešč. ne v devetem činovnem redu, se odkloni z ozirom na narasla šolska bremena. Prošnje raznih učiteljskih društev in korporacij za pre-

osnovo disciplinarnega zakona se izroči dež. odboru v presojo do prihodnjega zasedanja.

(Gimnazijsko in sodnijsko poslopje v Celju) graja naša ljuba tovarišica iz celjskega nemškega tabora. Posebno ji ni po volji, da kazenski oddelek tukajšnjega okrajnega sodišča nima čakalnice za priče, to menda zavoljo razprave v „častni zadevi“ Oecharova hčere, katero omenjamo na drugem mestu. Res je celjska gimnazija v neprimernih prostorih in celjsko okrajno sodišče nima primernih potrebnih opravilšč. Samo da so nedostatkov v obeh oziirih krivi mnogo, da, največ pokrovitelji „D. W.“ Kajti vlada je že pred več ko desetimi leti, da svetli cesar sam o svojem bivanju v Celju leta 1891 izrekel je orepčanje, da je treba v Celju nove stavbe za gimnazij. Vlada je potem zahtevala od mestne občine stavišče, ta pa je sklenila prirediti stavbin prostor samo pod pogojem, da se v gimnaziji ničesar ne uči v slovenskem jeziku, torej tudi slovenščina ne. Vlada je na to stvar odločila, tedanji ravnatelj Peter Končnik je imel druge želje za vlado, ko novo gimnazijsko stavbo in — tako še imamo danes gimnazijo v hiši, iz katere spraviti celjskim Nemcem dozaj ni bila resna volja, kakor tudi svojih nemških ljudskih šol ne spravljajo iz prostorov, zdavnaj spoznanih za nedostatne. Pač pa pomagajo po svojih zvezah v Gradcu pobijati namene Slovencev do nove primerne stavbe za svoje šole. — Sodno poslopje bi vlada bila že tudi morala zdavnaj postaviti novo, pa za prispevek v ta smoter celjsko mesto nima denarja, pač pa prodaje Tappeiner-Gugenmossovo hišo pri kolodvoru, ki mesto stane več ko 200.000 K, društvu „Deutsches Haus“ za 60.000 K, in to s pristavki, ki kažejo, da tudi teh 60.000 K ne bodo nikoli dobili, celo ne tirjali. Torej 200.000 K posvečuje Celje za „Deutsches Haus“, za novo sodno hišo pa ne skrbi. Kazalo bi zato menda resno v razgovor vzeti razdelitev celjskega okrajnega sodišča na štiri nove sodne okraje s sodišči v Žalcu, Vojniku, Št. Jurju in Celju. V Žalcu bi se našli prostori, v Št. Jurju tudi, obe občini bi žrtvovali za tako, občini prekoristno preuredbo, kar bi le mogli, za sodišče v Vojniku pa bi se dal pridobiti taborski grad in — pomagano bi bilo vsem, tudi Celjanom, ki bi potem za sebe in bližnjo okolico svojo izhajali s sedanjimi stavbami. To glede sodišča! Glede njega in gimnazije pa je državni zbor pravo mesto razgovora, samo želeli je, da bi slovenski poslanci bili — edino Slovenci!

(Celjska „naglica“.) Skoro bode pol leta, kar je začel celjski „ekonom“ razkopavati takozvani „ring“. Položiti imajo kanal in napraviti kameniti tlak. Ta cesta se v Celju največ rabi, ker veže od Vojnika in Št. Jurja mesto ter kolodvor. V drugih „menj modernih“ mestih kakor je Celje, se tako delo izvrši najhitreje, da se pasaža omogoči in odstrani nevarnost; v Celju ne samo, da je vse razkopano, nakopiči se še razni material, ki leži nad polleta, da je saj vozovom mogoče se preobrniti. Škandalozno je videti, da destokrat ob delavnikih po eden de-

svoj precej namazan jeziček s pripovedovanjem raznih zastarelih in novejših mestnih novic.

Posebno srečno se je čutila, da je prišla gospa Angela v njen bližino, ker je imela pri liko, pri njej polagoma, Bog ve, kateri pot že, ves svoj arhiv izprazniti, katerega so drugi meščani že vedeli na izust.

Tako je gospo Angelo polagoma informovala o vseh uradnih, privatnih, socialnih, kulturnih in drugih razmerah mesta Medgorje.

Glede gospe Hedvike se s tem, kar jo je tiščalo, še ni prav upala na dan. Videla je, da gospa Angela z isto prijateljski občuje in se je bala, da bi svojo sosedo s tem znabiti žalila. Čakala je prilike, da tudi o tem predmetu sproži, kar ve in zna.

Ta prilika je prišla ravno v času, kjer smo nehali s svojo povestjo.

Gospa Ida je nekega popoldne obiskala gospo Angelo, ko je ravno sedela pri glasovirju in s tenkim občutkom prednašala znano skladbo.

Po običajnih pozdravih sedli sta gospe k mizi.

Gospa Ida odprla je vse zatovornice svoje zgovornosti, čuteč, da jej gre danes posebno dobro.

„Komad, ki ste ga prej svirali, je bil krasen. Kaj je bilo to?“ vpraša gospa Ida zvedavo.

„To je bilo Schubertovo „Morje“ odgovori gospa Angela sentimentalno. „Meni najprikladnejša skladba. Mislite si, draga gospa, vi se vozite krasnega popoldne po morju. Zlato solnce raztresa svoje ogrevajoče žarke razkošno po nekončni gladini, igrajoč se kakor nedolžno dete z jedinimi valčki, ki trepečejo za vašo ladjico. Neizrečen mir v vašem srcu. Vi sanjate, čutite, kakor bi bil dobron demon z vami splaval v čarobno deželo; morski vonj vas mami. Zdi se vam, kakor bi nepregledno morje, dehteči vrtovi ob obalah, sanje nebo, vse, vse dihalo le ljubezen in srečo — rahlo, sanjavo, tajinstveno. Hkrati se stemni nebo, ognjene kače švigajo iz črnih oblakov, iz daljine se čuje votlo gromenje, in že se bori vaša ladjica z razburkanim morjem. Strela šine v morje tu, tam, in zdi se vam, kakor bi se hotela nebo in zemlja objeti in v svojem objemu uničiti ves prejšnji čas. Smrtna groza se vas je polotila, vi jokate, mo-

lite — in glej, Vsegamogočni se vas je usmilil. Oblaki postajajo prozorni, se dele, in Apolon, vesel zmage, se vam nasmeje tako ljubko, tako žarko, kot nikdar prej. Rešeni ste. Svet vidite sedaj v lepšem sijaju in vaše srce se topi v neskončnem blaženstvu. Mir, nebeški mir vas zopet ogreva, a čarobnejše, nego prej. Vidite gospa, vse te faze so v tej skladbi nedosežno izražene, tako izražene, da se veselite in trpite prav, kakor da ste na morju. Vaše duševno oko vidi, vaše srce čuti grozni vihar, ki je v tej skladbi mojstrsko slikan. Kadar pa ste pri koncu, tedaj se vam zdi, da ste prestali neskončno gorje in vi sedite tu daleč nad zemskim življenjem, zamaknjeni v rajske višave.“

„Tako je v našem srcu. Saj primerjajo morje s človeškim življenjem, kjer se menjavajo sreča, zadovoljstvo, tuge in prevare. — Ni li res, gospa?“

„Res, res,“ potrjuje gospa Angela. „Zato pa se tako rada uglobim v to nedosežno skladbo, ki mi daje mir, srčni mir.“

(Daje prihodnjšč.)

lavec ondi kleplje ali pa tudi nobeden. Tujci imajo sedaj priliko občudovati celjsko naglico.

(Eva, kje si?) Tako je vprašal nek dopisnik v „Sl. N.“ pred nekim časom, dotikajoč se dogodbe s hčerjo Viljema Oechs-a v Celju in njenim čestilcem. Pripravljale so se nemške gospodične celjske v kazini na „Parkfest“ za 7. julija. Dohajajoč k poskušnam nahajale so pevsko sobo zraven dvorane zaprto. In enkrat pride Oechs sam in tudi ne more priti v sobo. Šepetati se začne, da ima neka služabnica hotela „Elefant“ v taisti sobi shode z moškim, in Oechs se začne baje kregati nad gostilničarko, kako more take ljudi imeti itd. Slednjč odpredo od znotraj zaprto sobo in ven pride — pravijo, da ne v popolnoma gladko likani obleki — Zofija Oechs in še nekdo. Ta dogodek je trgovski pomočnik Hoppe in najemnik hotela „Elefant“, Schmidt dalje pripovedoval. Oechs obadva toži, toženca pa po nežnih mladih ženskih pričah dokazeta resnico pripovedovanja svojega za cel teden in sodnik oprostí oba toženca. Hudomušni ljudje v Celju pa se zdaj nagovarjajo z vprašanjem: „Eva, kje si?“

(Poziv.) Člani „Slovenskega pevskega društva“ se vabijo na shod dne 8. avgusta t. l. v Maribor, kjer se bode vršila glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda. Poprej je prirejalo to društvo vsako leto koncert, ki je bil h kratu shod vse slovenske inteligence; obžalovati je da je to, poprej tako cvetoče društvo začelo hirati!

(Kapučinsko cerkev v Celju) je na novo preslikal akad. slikar g. Alojzij Šubic, brat znanejšega pok. slikarja Jurij Šubica v Parizu. Dne 21. m. m. so novo preslikano cerkev blagoslovili.

(Zasebna dekliška-meščanska šola pri šolskih sestrar v Celju) se začne dne 16. septembra t. l. Stariši, ki žele svoje hčerke poslati v to šolo, naj se oglasijo do omenjenega časa pri vodstvu šolskih sester v Celju. Dosedaj je že sprejetih 12 učenk.

(Stekel je v Celju) nek — pes — ter ugriznil nekega otroka ter par drugih psov. Vsled tega je za Celje proglašen pasji kontumac od 26. julija do 26. oktobra t. l.

(Odlikovanje.) Cesar je odlikoval z zlatimi križci za zasluge naslednje gospode, ki so se pri lanskim povodnji v Gornji Savinski dolini posebno po žrtvovalne pokazali: Zemljiščnega knjigovodjo J. pl. Iljatiča v Gornjem gradu, poštarja Egidija Fuxa in župana J. Kolenca, oba v Ljubnem.

(Umrli je) v Padovi na Laškem jurist gosp. Makso Čuček, sin g. dr. Čučeka ter svak g. dr. Jurtele v Ptuj. R. i. p. l.

(Duhovniška vest.) Župnijo na Keblu je dobil g. Anton Kolar, dosedaj kaplan pri Novi cerkvi.

(Osebnost.) Namestniški koncipist v Gradcu g. dr. Bogdan Stepančič je postal deželni koncipist I. razreda.

(Izpremembra v frančiškanskih samostanih na Stajarskem.) V Nazaretu je postal gvardijan p. Gothart Podgoršek; p. Viktor Jerančič, župni upravitelj in vikarij; v Brežicah p. Miklavž Meznarič, gvardijan in p. Karol Schöpf, vikarij; v Mariboru p. Filip Perc, gvardijan in p. Kalist Heric, župni upravitelj; pri Sv. Trojici v Slov. goricah p. Elekt Hamler, gvardijan in župni upravitelj ter p. Fr. Seraf. Ambrož, kaplan in katehet.

(Streljanje zoper točo.) Po Spod. Stajarskem se pridno postavljajo nove strelne postaje. Narodne občine in zavedni posestniki pa tudi pridno naročajo strelne topiče pri našem izumitelju, g. Iyanu Rebeku v Celju, ker so njegovi topiči v istini najboljši.

(„Lurško pastarico“) igrajo v nedeljo, dne 11. avgusta t. l. popoldan ob 4. uri pri Sv. Joderti nad Laškem. H krasni predstavi se vabijo vljudo vsi gostje iz okolice.

(Ponesrečil je na Zidanem mostu) prepregač železnice Ferdinand Fritz. Prišel je tako nesrečno med dva voza, da mu je zmečalo prsi. Spravili so ga hitro z brzovlakom v Ljubljano, a je med potoma umrl.

(Štirje jugoslovanski škotje na Slatini.) Dne 26. m. m. je doseglo število slatinskih kopališčnih gostov svoj višek. Več gostov se je moralo vrniti, ker niso dobili več stanovanj.

Med gosti so tudi štirje jugoslovanski škotje, in sicer Strossmayer, tržaški škof M. Šterk ter še dva druga.

(Deželna uprava na Slatini.) Celih 100 let si kuje štajarska dežela visoke kapitale iz kopališča Slatina, ki leži na izključno slovenskih tleh. Vendar morajo vsi, ki hočejo dobiti v kopališču kaj zaslужka, zatajiti svojo slovensko narodnost. Iz teh prisiljenih odpadnikov se je izcimila v stoletju nemška občina in — šulferajnska šola. Dokler morejo reveži delati, se še preživijo, ako pa v starosti onemorejo, pa ne dobijo ničesar, ali pa mesečno pokojnino do — 4 gl. d. Poznamo revne slovenske ženske, ki so služile pri kopališčnih studencih do 40 let in več, a sedaj dobivajo na dan povprečno penzije 13 krajcarjev. Kako naj sirote živijo? In vendar je vrglo kopališče lansko leto deželi čistega dobička 69.367 K. Druga leta je dobička več, ker je bilo baš lani izjemoma veliko izdatkov. Kam gre ta denar? Dežela ga potrebuje za podpore nemškim društvom.

(Utonil je) v Ptuj v Dravi pri kopanju dne 18. m. m. osemletni Fr. Šestan iz Obreža pri Ptuj.

(Bratstvo društvo pri Sv. Križu na Murskem polju) priredi v nedeljo, dne 4. avgusta t. l. veselico, s sledečim sporedom: 1. Pozdrav pred sednika. 2. Pesem „Triglav“, od Aljaža. 3. Govor. 4. Pesem „Na Planine“, Hugolin Sattner. 5. Igra „Kmet Herod“. 6. Pesem „Pogled v nedolžno oko“, Hugolin Sattner. 7. Veseloigra „Vedežvalka“. Po veselici prosta zabava. Začetek po večernicah. K obilni udeležbi vabi vljudo odbor.

(Detomori.) V občini Peršetinci pri Sv. To mažu nad Ormožem je porodila 18letna Novakova dekla otroka moškega spola, a mu takoj po rojstvu prerazala vrat.

(Gornja-Pesniška dolina.) Dne 24. m. m. ob pol 12. uri dopoldne imeli smo točo, ki je učinila precejšnjo škodo. Padali so celi kosi led. Dolgo časa poprej pripravljalo se je k hudi uri, česar pa strelci zoper točo niso upoštevali ter začeli s streljanjem prepozno. Dobro bi bilo, takim zanikrnežem malo potipati na prste.

(Bratstvo društvo pri Sv. Antonu v Slov. goricah) priredi po večernicah v nedeljo, dne 4. avgusta t. l. veselico v šolskih prostorih s petjem in gledališko predstavo „Sovraštvo med bratoma“. Prosta zabava v gostilni gosp. Alta. Obilne udeležbe prav vljudo vabi odbor.

(Toča je pobila) dne 24. m. m. v štirih občinah okoli St. Ilje v Slov. goricah.

(Nova žandarmerijska postaja.) S 1. januarjem 1902 se ustanovi v gornjestaškem trgu Lankowitz nova žandarmerijska postaja s štirimi možmi.

(Na višji realki v Gradcu) je bilo v pretečenem šolskem letu 448 učencev, in sicer 421 Nemcev, 2 Slovenca, 14 Italijanov, 5 Mažarov, 2 Angleža, 2 Čeha in 1 Španjolec. V našem deželnem mestu smo tedaj Slovenci v strokovnem šolstvu ednako zastopani, kakor Angleži, dočim nas Mažari in Italijani nadkriljujejo. Dosedaj nas le — Španjolci še niso prekosili.

Za stenografski shod.

Bliza se že drugi stenografski kongres, ki bo zelo važen za nadaljni napredek slovenske stenografije, kajti na tem shodu se bo določila pot, po kateri bode v prihodnje hodila naša koristna umetnost. Ustanovilo se bode društvo, ki je neobhodno za razvitek stenografije. Ocenjevali bodo tudi nov prevod slovenskega tešnopisa, katerega je izdal g. prof. Novak. O tem prevodu hočim izpregovoriti, par besedic.

Gosp. prof. Novak se je posluževal pri sestavljanju svojega prevoda raznih virov in predelal zelo snov, zelo natančno, temeljito in pa obširno, da za šolko uporabo skoro preobširno. Kako epikalno delo je njegov prevod, nam kaže dejstvo, da ni noben boljši slovenski list pogrešal kritike njegov kakor: „Ljubljanski Zvon“, „Dom in Svet“, „Slov. Narod“, „Dobrotina“ i dr.

Pisatelj je v svoj knjigi morda kaj preduril in morda morda praktičnega. Slišimo, da morda g. prof. Bezenšek izdaje tretjo izdajo stenografije in ta knjiga prvi g. prof. Novakova knjiga zavržena. Vendar bi bilo to knjige zelo škoda.

Koliko truda je pač imel g. pisatelj pri sestavljanju novega prevoda! Malokateri narod ima tako natančno predelano stenografijo, kakor jo imamo Slovenci zdaj, tako, da smo res lahko ponosni na Novakovo delo. Sploh pa bi bilo škoda zavržiti tako knjigo, ker je, kakor sem rekel, zelo praktična. Poglejmo si na pr. novi „petljasti“, „e“, ki je že e o i p s o brzotečen znak, toliko bolj pa še v zvezi! Posebno dobro nam služi v „Levčevem pravopisu“ in sicer tam, kjer je bil prej „f“, n. pr. igravec (nam. igralec), izdajavec, dremavec, izpolnjevavec, bravec, obvezovavec, pobiravec itd. Nadalje v besedah: beglavec, bezgavec, blaznivec, blaznivka, bljevati, brinovka, dreviti, drevesce, drevce, Golovec, ihnevmon, izpolnjevati, kavkelj, kladivce, kljuvati, lavor, nogavica, orglavec, orglavka, osebenjevati, ploščevina, pridigovati, skrivaj, sumnjivec, stanovati, žerjavica itd.

Seveda mora zato znak za končnici —stvo in —štvo izginiti. Gosp. N. obe končnici izpisuje, kakor tudi —ski in —ški. Gotovo ni praktično to izpisovanje posebno končnice —štvo, ker je velik znak, ki zavzema prostor med obema skrajnicama, toda ta končnica se ne nahaja tolikokrat kakor „e“. Tako se to dvoje ne le samo izednači, ampak je še celo boljše rabiti novi znak za „e“, imenovani končnici pa izpisovati. Zelo dober je tudi znak za končni „s“. G. Bezenšekov končni „s“ za znaki, ki se okroglo končujejo, tudi ni bil slab. A moremo ga rabiti samo, kakor pravim, za znaki z zackroženimi potezami, dočim se rabi Novakov „s“ povsod. Ta končni „s“ ima tudi to prednost, da se lahko stavi više (i), in da se lahko ojači (a). — Izborna predelane so končnice, domače in tuje. Novakova knjiga je vobče zelo dobra. Ker je pisatelja popirala pri njegovem delu kranjska deželna vlada, bo knjiga gotovo od ministrstva potrjena, vsaj za Kranjsko. Kranjci bi si potem osnovali društvo, kar bi bilo za Štajarce zelo škodljivo, ako bi ti imeli drug prevod, ne mogli bi namreč ustanoviti stenogr. društva. Pa ko bi je tudi ustanovili, bi ne moglo uspevati, temveč bi moralo propasti zaradi pomanjkanja podpore, posebno če bi izhajal stenografski list. Tako bi bili Štajarci in Kranjci v stenografiji popolnoma ločeni, in tudi v to stroko bi se vgnezdila pogubna nesloga. Zato se nam ne zdi potrebno, da bi g. Bezenšek izdal tretjo izdajo. Najboljše bi bilo, da bi bila Novakova popolnoma neizpremenjena sprejeta. Bi li ne bilo škoda, da bi šla tako odlična knjiga, kakor je Novakova, pod klop? Gosp. prof. Bezenšekov ugled pa bi se tudi, ako obvelja g. Novakova knjiga, nič ne pomanjšal, kakor nekateri menijo, temveč g. Bezenšek ostane vedno Gabelsbergerjev apostol stenografije pri Jugoslovanih, ker je prvi začel orati celino na stenografskem polju. Njegove zasluge ne minejo nikoli, ampak ostanejo vedno med hvaležnim mu slovenskim narodom. Svoje zasluge pa bi še pomnožil, ako bi izdal popolnoma na podlagi Novakovega prevoda šolsko izdajo (če že hoče izdati tretjo izdajo), kajti Novakova je za šole preobširna in je bolj za strokovnjake.

Ako ostanemo složni, si lahko otvorimo z združenimi močmi društvo, ki se bo krepko razvijalo in uspešno delovalo, tako da bode slov. stenografiji obstanek za vselej zagotovljen. Začeli se bodo za njo zanimati tudi drugi, ne pa samo nekateri srednješolci, kakor je bilo to dosedaj. Pod tem pogojem bode društvo lahko zmagovalo stroške pri izdavanju strokovnega lista. Samo svetovati bi bilo, da naj bi bil list v začetku bolj skromen, da bi ne stal preveč denarja, saj se lahko še pozneje bolj razvije, kajti „iz malega raste veliko.“

Tako sklepam te vrstice s prošnjo, da bi slav. odbor slov. sten. društva blagovolil se na nje ozirati pri prihodnjem shodu slovenskih stenografov.

—k, stenograf.

Druge slovenske novice.

(Osebnost.) Cesar je potrdil izvolitev deželnega glavarja kranjskega g. O. pl. Detele, predsednikom c. kr. kmetijske družbe. — Cesar je imenoval fin. svetnika g. A. Lenarčiča višjim fin. svetnikom.

(Potrditev ljubljanskega župana) Cesar je potrdil izvolitev gosp. Iv. Hribarja županom stolnega mesta Ljubljane, in je instalacija določena na dan 3. avgusta t. l.

(Otvoritev električne železnice v Ljubljani) bo, ako ne bo kakih zaprek, dne 18. avgusta t. l.

(Uboja.) V ponedeljek so se stepili nemirneži v Stepanji vasi pri Ljubljani; zaklan je bil nek 38letni čenjen mož, ter je zapustil pet ne dorašlih otrok. — Nek delavec iz papirnice v Vevčah je zavrato napadel paznika Remca in ga udaril s hodom po glavi, da je bil takoj mrtev.

(Znižanje davkov) C. kr. finančno ministrstvo je določilo za leto 1901 za Kranjsko popustek na zemljiškem davku na petnajst odstotkov, in na hišnorazrednem in hišnonajemniškem davku na dvanajst in pol odstotkov; pridobitna glavna vsota za letos se je določila na 34.932.952 kron.

(Volilo.) Dne 12. maja t. l. v Kamni gorici umrl g. M. Pesjak je volil v svoji oporoki družvu „Naša straža“ v Ljubljani 400 kron.

(Češki kolesarji na Slovenskem.) Češki kolesarji pridejo dne 10. avgusta na Trbiž, potem obiščejo Višarje, Bled, Bohinj, češko koč na Ravneh, a dne 16. avgusta se pripeljejo v Ljubljano, kjer jih bo mestno pogostilo. — Naloga nas Slovencev je, da priredimo našim severnim bratom časten sprejem. Zato se nadejamo, da bo ljudstvo Čeha povsod navdušeno sprejemalo; slovenske kolesarje pa pozivljemo tem potom, da gredo izletnikom mnogoštevilno nasproti ter jih spremljajo. Zlasti dne 18. avgusta t. l. ko je nedelja, pričakujemo, da se pridruži Čehom veliko število naših kolesarjev, zato tudi name-rava zveza slovenskih kolesarjev prirediti isti dan velik zvezni izlet v Postojno.

(Planinsko koč) zgradi radovljiška podružnica „Slov. planinskega društva“ v Planici pri Ratečah na Gorenjskem še letos.

(Ogenj.) Dne 26. m. m. je udarila strela v vasi Topol blizu Nove vasi v nek skedenj; pogorelo je več gospodarskih poslopij. Škode je do 3400 kron.

(Dela pri železniškem predoru) na Jesenicah in tovarne na Savi si je ogledal dne 26. m. m. železniški minister Witte v družbi z baronom Beckom, načelnikom generalnega štaba.

(Otvoritev nove planinske koč) na Begunjski dne 28. m. m. se je obnesla nad vse imenitno. Obisk je bil mnogobrojen, vsi navzoči so se divili krasnemu razgledu raz planine in se fino zabavali v novi koči.

(Štrajk v premogokopu v Šentjanžu na Dolenjskem) je poravnal, ter so se delavci zopet lotili dela.

(Z delom za vodovod v Cirknici) prično ta mesec; deželni odbor pošlje tje tehnika Sbrizaja, da ukrene potrebno.

(Telovadno društvo „Sokol“ v Idriji) priredi dne 25. t. m. v izlet Logatec ter vabi tudi druga bratska društva na udeležbo, ker naj bi se na tem sestanku posvetovalo in tudi rešilo pereče vprašanje o slovenski, oziroma, jugoslov. sokolski zvezi. Logatec je železniška postaja ob progi južne železnice na Notranjskem.

(Štrajk.) Delavcem iz kamnosekov v Na brežini, ki so pustili delo dne 23. julija t. l., so se zdaj pridružili še ostali delavci. Delo v kamnosekih miruje popolnoma.

(Nesreča na koroških planinah.) V koroških gorah se je ponesrečil te dni nek nemški turist; padel je preko neke skale 100 metrov globoko.

(Nevarno je zbolel) tržaški škof Sterk, ki se mudi zdaj na Slatini. Govori se, da so mu škodile prehladne kopeli; zdravnik je konstatiral želodčno mrzlico.

(Petindvajsetletnica pevovodje) Letos praznuje pevovodja „Slovenskega pevskega društva“ v Trstu, g. S. Bartelj 25letnico, odkar deluje kot učitelj na polju narodnega petja.

(Nevarnega anarhista) so zaprli te dni v Trstu, in sicer po posredovanju italijanske policije.

(Samomor.) Poštni kontrolor Leb se je dne 30. julija ustrelil v Pulju. Vzrok ni znan.

(Na c. kr. učiteljsku v Kopru) je bilo v minoletem šolskem letu v I. tečaju 5 hrvatskih dijakov, v drugem pa 6. Od teh 11 učencev jih je padlo osem. To tudi priča glasno o vnebo-pjoči krivici, ki se godi Slovanom pod zaščiti se danje vlade.

(Istrski deželni zbor) je imel dne 30. m. m. sejo, katere so se udeležili tudi slovenski in hrvatski poslanci. Pri razpravi o uravnavi pravnih razmer učiteljskih je govoril tudi poslanec Spinčić; med njegovim govorom je zagnala lahonska druha na galeriji takšen besen krik, da je moral govornik prenehati. Predsednik je dal galerijo izprazniti. Slednjič so morali sejo zaključiti, ker se je izkazalo, da zbornica vsled prealega števila navzočih poslancev ni sklepčna.

Zveza slovenskih kolesarjev

je nadaljeval svoje delo prejšnjih let napravila letos 13 novih pomočnih postaj in sicer 4 na Goriškem, 8 na Kranjskem, 1 na Spod. Štajarskem. Za postaje izbrala je narodne, priznane dobre hotele, oziroma gostilne, kjer dobi kolesar razun potrebne kolesarskega orodja ter obvez za eventuelne telesne poškodbe gotovo tudi izbornu postrežbo po nizki ceni.

Vseh postaj je zdaj 42 na številu in sicer:

1. Bled — gostilna gospoda Jakoba Peternele.
2. Bohinska Bistrica — gostilna gosp. Janeza Mencingerja.
3. Bovec — gostilna pri pošti gosp. Alojzija Sorča (nova postaja).
4. Celje — „Narod. dom“.
5. Črnomelj — hotel Lackner (nova postaja).
6. Domžale — gostilna „pri pošti“.
7. Grahovo — gostilna gospoda Matija Krajca.
8. Grosuplje — gostilna gosp. J. Rusa.
9. Idrija — gostilna „pri črnem orlu“.
10. Ilirska Bistrica — hotel „Ilirija“ g. Ivana Bajca (nova postaja).
11. Jezersko — gostilna gospoda Frana Murija.
12. Kamnik — gostilna gospoda Josipa Kenda.
13. Kanal — gostilna „pri zlatem levu“ gosp. Frana Ullaga (nova postaja).
14. Kandija Novo mesto — gosp. Jos. Windischerja.
15. Kobarid — „pri lovcu“ (po domače „pri Fedrigu“) g. A. Juretiča (nova postaja).
16. Kranj — gostilna g. Peter Mayerja.
17. Krško — gostilna g. Fr. Gregoriča štev. 11. (nova postaja).
18. Ljubljana — „Narodni dom“.
19. Logatec — gostilna g. Kramerja.
20. Medvode — gostilna g. Alojzija Jerala (pri kovaču).
21. Metlika — gostilna g. Josipa Pezdireca (nova postaja).
22. Mokronog — gostilna g. Rud. Peterška (nova postaja).
23. Mozirje — hotel Triburč (člani zveze imajo 20% popusta) (nova postaja).
24. Podbrežje — gostilna gospoda A. Pavlina.
25. Postojna — gostilna gospoda Vičiča.
26. Razdrto — gostilna g. Kavčiča.
27. Ribnica — hotel Arko (soba s postrežbo in svečo vred stane za člana le 1 K) (nova postaja).
28. Sežana — gostilna gospoda Mohorčiča.
29. Škofja Loka — gostilna gospoda Delsingerja.
30. Št. Jernej — gostilna gospoda Josip Tavčarja (nova postaja).
31. Št. Peter — gostilna g. Ivan Špiljarja.
32. Tolmin — hotel Modrijan g. Oskar Gabrščka (nova postaja).
33. Trebnje — gostilna g. Alojzija Pavlina.
34. Trojane — gostilna g. Konška.
35. Trst — kavarna Commercio.
36. Trzin — gostilna „pri pošti“ g. Antona Globočnika (nova postaja).
37. Velike Lašče — gostilna g. Fran. X. Grebenca.
38. Vipava — hotel Adrija.
39. Vransko — gostilna g. Šen-taka.
40. Vrhnika — gostilna „Mantua“.
41. Zalec — gostilna g. Hausenblichlerja.
42. Žalec — gostilna g. Josip Pehanija.

Tudi v prihodnje bo zveza slov. kolesarjev število postaj pomnoževala, v kolikor ji bodo dopuščala denarna sredstva. Ker pa njeni dohodki v prihodnje letne nizke članarine (po 3 K za vsakega člana) so jako majhni, treba ji je vsestranske podpore. Zato pozivljemo vse slovenske kolesarje, da ji z mnogoštevilnim pristopom olajšajo nadaljno za kolesarstvo tako plodono delovanje.

Dopisi.

Smartno pri Celju. (Ivan Križan-Stožir.) Kruha, nezaprta smrt izrgala nam je zopet moža v najlepši moški dobi, moža, kojega izguba ni le nenadomestljiva našemu idiličnemu kraju, ampak občutljivo zadene narodno spodbudo v našem okolišču. Da si ga je mučila že celo leto

bolezen, je bil vkljub temu dobre volje. Družba, v kateri je bil naš Križan, bila je vesela. Njegovi prirojeni dovtipnosti se nisi mogli načuditi. Bil je že radi tega povsod poznan, povsod priljubljen in to ne le med domačimi, temveč spoštovali in čislali so ga tudi širši slojevi. Najboljši dokaz temu je bilo pač ono britko, tužno, iz dna srca izvirajoče ihtenje, ki se je čulo med potjo pogreba in ob grobu. In še zdaj se pozna na obrazih premnogih, zlasti njegovih domačih, koje je iz srca ljubil, da pogrešajo nekaj jim dragega, da žele videti vsaj še edenkrat prijazni obraz pokojnika.

Blagi pokojnik pa ni bil samo domačim dober prijatelj, dober svetovalec, vzgled pridnosti in delavnosti, temveč bil je nekak „unikum“, ki je znal vsakemu svetovati, vsakega poučiti bodi si v kateri koli stvari. Da je nepozabni rajni vžival brezmejno zaupanje svojih soobčanov, priča najbolj to, da so ga bili izvolili obč. odbornikom, blagajnikom bralnega društva itd.

Da je Šmarten, kar se tiče družabnega življenja tako vrlo napredoval, gre v prvi vrsti čast dragemu Križanu; prevzel je pošto, ustanovil trgovino, pomagal posredovati pri različnih podjetjih — in sredi tega, tako mnogovrstnega delovanja napadla ga je neozdravljiva bolezen. Zdravniki so mu svetovali to in ono. A zastoj. Nobeno zdravilo mu ni pomagalo. Moško je prenašal bolezen, tožil ni nikomur o svojih neznosnih bolečinah, niti najboljšim prijateljem ne. Vestno je opravljal še mnogo lahkih poslov do zadnjega časa. V ponedeljek, dne 22. julija je legel v posteljo, iz katere ni več vstal. Popolnoma v božjo voljo udan je pričakoval smrti, tolažec domače in prijatelje, da že okreva. Pravi kristjan, prejel je nenavadno pobožno zadnjo sv. popotnico. Dne 26. julija ob polu noči je zatisnil za večno oči. Ko se je drugo jutro raznesla vest, da je „Stožirjev Hanek“ umrl, zaplakala je cela fara. In ljudje so kar trumoma prihajali dragega škropiti. Jokalo se je vse, nihče ni odšel suhih oči, in videl si še daleč v vasi odhajajoče kropilce jokati se. Kakršno spoštovanje je užival rajni v življenju, tako je užival tudi v smrti. Krasni venci od raznih prijateljev, gospodov Kolence, Kostiča, Topolaka, prof. Stožirjeve obitelji, njegovih domačih itd. so pričali, kako je bil rajni spoštovan in čislán.

Pogreb je bil veličasten. Od blizu in daleč so prihitali znanci, da ga spremijo k zadnjemu počitku. Britka je bila ta pot, kajti jokalo je vse, posebno pa njegovi sorodniki, koje je v svojem življenju tako iskreno ljubil. Domači pevski zbor, povečan s pevci „Celjskega pevskega društva“ zapel mu je dve žalostinki, „Blagor mu“ pred hišo žalosti, „Nad zvezdami“ pa pri odprti gomili. Nagrobnico mu je govoril v vznesenih besedah č. g. župnik Kos. In prav je imel gospod govornik, ko je povdarjal v svojem govoru, da je že videl mnogo pogrebov raznih učenjakov in bogatinov, a nikjer še ni videl toliko solz prave ljubezni, kakor tu.

Dragi Ivan! Nenadomestljiv je udarec, ki nam ga je zavdala kruta usoda, ker Te je izrgala iz naše sredine. Ker sem Te imel priliko spoznavati tekom sedmih let svojega učiteljevanja tukaj, uvidel sem, da sem imel prijatelja „kot solnce čistega“. On ni nosil prijateljstva samo na jeziku, ampak globoko v svojem srcu. A tolaži me zavest, da je tako hotel Vsegamogočni, brez katerega vednosti ne pade las z glave. Nisi še prejel od pozemskega prebivalstva onega plačila, ki si ga zaslužil, prejel pa gotovo od nebeskega Očeta. Tvoj spomin nam ostane neizbrisljiv, dokler se ne združimo v večno-miadem raj. — Bodi Ti zemljica lahka in blag spomin!

K—c.

Od Drave. (Višja deželna gimnazija v Ptuj.) Nespretnjšega zagovornika si vodstvo višje deželne gimnazije ni moglo naročiti in izbrati, nego je gospod F. pl. Kalchberg, urednik „Pettauer Zeitung“. V zadnji številki z dne 28. julija 1901 odgovarja ta čudak na moj zadnji v „Domovini“ objavljeni dopis o razmerah na tukajšnji višji deželni gimnaziji in piše med drugim doslavno:

„Slučajno nam (namreč g. Kalchbergu) je znano, da je večina 20 „zapostavljenih“ Slovencev, ki so zahtevali odhodnico, bila manj nadar

P. n.

Častitim novomašnikom ter cenjenemu občinstvu se najljubše javlja, da izdeluje L. narodni

fotografični zavod „Apolon“

v Celju (hotel pri kroni)

razne fotografske skupine kakor tudi posamezne slike in razglednice, najlepše in najcenejše. Priporočajo se na mnogobrojna cenj. naročila, zagotavljam točno postrežbo veselo spoštovanjem

(276) 2-2

S. Magolič.

V najem

se da takoj ali proda blizu Ljutomera in Radgone trgovina z mešanim blagom in gostilna

opremljena s potrebno pripravo, prodaja tabaka, vvezana z lepim posestvom, obkroženim iz rodovitnih njiv, velikega sadonosnega vrta, gorice in gozda; celo posestvo leži okoli hiše ter se nahaja pri cerkvi. Trgovina in gostilna napreduje že več let z najboljšim dobičkom ter je prosta vsake konkurence; vse posestvo se želi prodati ali v najem dati le radi rodbinskih razmer.

Natančneje se poizve pri „H. G. 5000“, poste restante, Ljutomer. (275) 3-2

Dva učenca

oziroma enega praktikanta iz poštenih rodbin

(265) 3-3

sprejme takoj

Anton Kolenc, trgovec v Celju.

Želim vzeti v najem kje na dožel dobro vpeljeno (281) 2-1

trgovino z mešanim blagom.

Naslov pove upravništvo „Domovine“ v Celju

Resnična ženitna ponudba.

Mlačenec, star 25 let, rokoделец, ima posestvo vredno 3000 gld., v zdravem kraju blizu mesta na Spodnjem Stajarskem. Ibi želi v zakon pridno in pobožno dekle, katera ima veselje do gospodarstva, je prilično enake starosti in da ima tudi nekaj premoženja v denarju ali pa v posestvu.

Natančneje in naslov pove upravništvo „Domovine“ v Celju. (272) 3-3

Kdor si želi ohraniti svoj vinograd v dobrem stanju, in kdor želi imeti od njega kolikor mogoče največ haska, istemu bode zelo dobro služila knjižica

„Vinogradniki!“

— čuvajte vinsko trto! —

Spisal Ant. Kosi, učitelj in vinogradnik v Središču.

Dolge, ki je izšlo ravno, se naroča pri njem pisatelju g. Ant. Kosi-ju v Središču, pri W. Blanka-ju v Mariboru in v Ptaju ter pri Dr. Hribar-ju v Celju. Cena 1 komad 50 vin. s poštno vred. Pri večjem naročilu se cena zdatno zniža.

Pošilja se le proti predplačilu. (267) 10-4

(264) 6-3

Deček

kateri ima veselje do čevljarstva, se takoj sprejme. — Kje, pove upravništvo tega lista.

Ženitna ponudba.

Mož z najboljših letih, rokoделец, trgovca in krmar, katerega posestvo leži pri Se. Barburi v Haluzah in je vredno 3000 krm. želi v zakon primerno ženo, ki ima premoženja do 4000 krm. — Poizvedba na (277) 22 upravništvo našega lista.

Velika trgovina

mešanega blaga v večjem farnem kraju na Spod. Stajarskem z železniško postajo, ki obstoji že mnogo let, je najbolje vpeljana za prodajo. Naslov pri upravništvu našega lista

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, pomaga se v vsakem delaljubnim in stalno naseljenim kraju s povzetjem zastopa domače stvarovalne družbe prve vrste. Pridobiva pod „1.798“ dravec, poste restante

Tovarniška zaloga!

Zastopstvo za Južni Stajer.

(242) 4-4

Najslavnejša

Puch-kolesa

ter druga, pa vredna kolesa z garancijo po 80 gld. in še ceneje pod ugodnimi plačilnimi pogoji.

Lastna popravljavnica.

Bogata zaloga vsakovrstnih kolesnih del in potrebščin. Postrežba točna in kulantna.

JOSIP ŠIRCA, Žalec.

Rafael Salmič, urar in prodaja zlatnine

Celje, „Narodni dom“.

Priporoča svojo veliko zalogo jeklenih, nikelnastih, srebrnih, tula in zlatih žepnih ur.

Prstane, uhane, zapestnice, priveske, svetinje, križce, medaljone, vsakovrstne verižice za okoli vratu, lorgnon, kratke in dolge za dame in gospode v zlatu in srebru.

Žlice, nože, vilice, tabatiere, nastavki za sadje, cvetlice, vizitnice itd. Velika zaloga optičnih predmetov: očala, naočniki, toplomeri, aneroidi maksimal-toplomeri, tehtnice za vino, žganje, mošt, mleko itd.

Velika izber stenskih ur, budilk in ur z nihalom, najnovejše in najboljše. Pošteno in dobro blago, vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Dveletna garancija za vsako prodano uro.

Nikelnaste ure	od gld. 3.—	naprej.
Srebrne ure	„ „ 5.—	„
Tula ancré s tremi pokrovi	„ „ 10.—	„
Zlate urice za dame	„ „ 13.—	„
„ re za gospode	„ „ 20.—	„

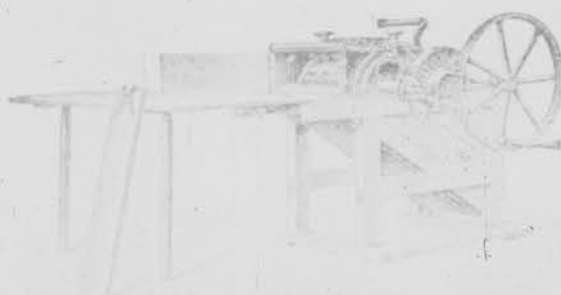
Pancer-verižice iz pristnega srebra po 6 kr. gram.

(231) 25-6

Popravila ceno in zanesljivo.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „Merkur“
Celje, Graške ulice št. 12.

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji izbiri.

Opozorja na svojo veliko zalogo travert, vodovodnih cevi, izdelkov iz kameščin, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavebnih in peščenih okovov, samokolne, raznega rokoledskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov itd.

Mlatilnice

z gnelcem in ročne, čistilnice in drugi poljedelski in vino-rejski stroji iz najbolj slavnih tovarn po zelo nizkih cenah.

Za čas košnje priporočam svoje

izvrstne kose iz najfinejšega jekla

ter vsakovrstne brusne kamne.

Za kose se jamčil!